

10.5.49, יום ג' יא' אייר

ישיבת הממשלה.

בשש בבוקר שלפן משה שאבן מודיע על החלטה חיובית מצד הועדה הפוליטית.
יחכן שהעצרה החליט על קבלתו בסוף השבוע ומשה רוצה לצאת. הסכמתי ליציאתו.

- כאב ברגל השכיבה אותי - והרופא אסר עלי לקום.

- בדרנו עם מומחים הימניים בעיה חס.נ.ס. שחונח בצנור הכיוב בירושלים,
לדעתם אין עצה אלא פיצוץ. דחייתי הביצוע עד אחרי החלטה באו"ם על קבלתו.

- בערב פגישת עם "הועדה המיוחדת" של הוה"פ הציוני על המדיניות של הפרינה.
אנשי הו"ל שאלו שאלות לתומך: יחסנו למלחמה, לשלום, למדינות ערב שונות, גבולות,
ירושלים, או"ם וכו'. אחדים מאנשי הארץ, ביחוד הרוויזיוניסטים שאלו שאלות
"פנימיות" מדוע אין הכנסת מטפלת בהפקידה כאספה מכוננת, אם הממשלה חציית
להחליטה הוה"פ וכדומה.

11.5.49, יום ד' יב' אייר

בבוקר חזרתי לח"א.

ישיבה עם ועד הבטחון והחוץ על מכנה הצבא בשעה שלום. חברי הועד שאלו
שאלות - רובן לענין. הוויכוח הפרונציפיוני יתקיים בשבוע הבא.

- כוח אדכ ביום 25.4.49. שוחררו במשך השבוע 1164, יצאו לר.מ. 1467,
נכנסו מגוייסים חדשים 163. ס"מ המצבה 87210 (לפני שבוע 88265) מזה 3573
חללים, 39 שבוים, 1651 עריקים, 588 נעדרים, 19 במחנות שחרור, 70 אסירים,

3090 חולים ומצועים, בשרות פעיל 78.180, מתם באוויר 6078, כים 3577, בקליפים 1061, במחנות מעבר 1361, שונים 3913, כחי"ר 27.666, במחוזות ועמל 2223, בתוחנים 3592, במרגמות 254, חיל הנדסה 3841, קשר 2153, שרותי אבא 11.135, אבא 9708, אבם 1894.

- אה"צ משלחת מעין גב. טענת אנוש. אין "אב". מקודם חחזיק הצבא 188, ביאנואר - מרס 100, עכשיו הורד ער 40. איש עולה לצבא 17 ל"י, הם מבקשים שחצבא יחזיק 100 איש. אפרתי לחם שבהנתן לי האפשרות לבדוק כל הבעיה של המשקים המוחזקים אכרר, לאחר שאבדוק כל הכיעות חצד השני (המדינה) מה טביע לחם במצבם המיוחד. ביקשתי גם הצעה משקית לביאור משקם.

- בא אצלי חילדינג. הרצה חיוט בפעם האחרונה בקורס של ס.ט. ונשאל חסון שאלות שחוכיה לו שבחורינו רוצים ללמוד. הוא טיען לחביא מומחה - גנרל צנוע, שיבוא הנח כאיש פרטי, מבלי להיראות הרבה. הכרזי לנו מומחה. סיפר לי על חייזר האישיים ועטר על "החלוציות" של קציני הצבא "הפרופטיונליים" באמריקאן אנשים כמרשל, אייזנהאור, מקארטור, ברדלי, סומרויל חוא ועוד - יכלו לעשות קריירה בעסקים, אבל הקדישו חייחם בכוונה לבטחון ארצם - מחוץ התנדבות והתנזרות. - שמה על ביקורו בארץ ויוצא מפה ידיד לא טחות מאשר בא הנה. ביקשתי להזכיר לבידל טמים הבטחתו לבוא אצלנו - וכשיוכל להיענות. בידל טמים היה חברו כשנתיחם חיו מרגים.

- כונץ שלח לי טלגרמה מתוך דואגה רבה ליחסי ישראל וסוריה ומבקש טמגי להפגש עם זעים. הכתבתו חשובה שאני מאוכזב מעמדת שליחי או"ם - כיחס ללבנון עטרו בצדק על פגוי מלא מצדנו, אינם עושים זאת ביחס לסוריה. מוכן להיטגש עם נציג סוריה - רק אם יוחלש לחסוג מעבר לגבול המדיני.

- חתימות חברי על תביעה האומים להרמת שכר. שכרם עד עכשיו הוא בערך 80 ל"י לחודש (הם מקבלים גם לחם למשפחה) - מהוץ להנאים סוציאליים שמגיעים לעולים ל"י בערך. דורשים הוספה של 12%, אם לא ישתוו. דעת הבקיאים שאין חריות המוגבל מאשר הוספה, אלא אם הממשלה חיתן סובסידית או יעלו מחיר הלחם. קיבלו הצעה שהח"מ יודיע שחרמת שכרם לא מוצדקת בשום אופן, ואם לאחר בדיקה ימצא שהבעלים יש להם שכר גבוה - יש להוריד מחיר הלחם, ולא להעלות השכר. התנגדתי להצעה ק. ול. שנהלים בכלל להקפאת השכר מעכשיו, כי במקרים רבים מרוש הדבר הכסחת ריווח מופרז לבעלים או מניעה העלאת שכר מוצדקת.

ט המהנדסים דורשים מעלאת שכר - אם לא יצביעו בעד מפ"מ. - יצביעו!

12.5.49, יום ה' יג' אייר תש"ט

בלילה החלט באו"מ ברוב של 37 נגד 12, בחימוקות 9, לקבל אותנו לאו"מ. שלחתי מברק ברכה למשה ואבנן.

- ראשי מרקים בועד הבטחון. במאי 48 מעבר מהגנה למחתרת לצבא סדיר. אולם אז היה העיקר לא בניין צבא על כל סדריו - אלא לנצח במלחמה, ושליחות זו נאמלת פחות או יותר. אבל עדיין אין לנו צבא ממש. צ.ה.ל. חסר משמעה, ארגון, אישון. אנו במצב המוגה, אולי מעבר ממלחמה לשלוט (לכמה זמן?) בטחון אינו רק צבא. גורמי הבטחון הם רבימים (1 עליה, 2 החיטבות, 3 עצמת משקית, 4 מדיניות חוץ גבוהה (שלוט עם שכנים, ביצור מעמדנו בעולם, מבחינת בטחון יש ערך לחברות באו"מ), אולם כמובן הצבא גורם חשוב, ובשעת מלחמה מכריע. יסודותיו צבא בשרות